

1 Dec. 1920.

No. 23.

25e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Maar het rijk en de heerschappij en de grootheid der koninkrijken onder den ganschen hemel zal gegeven worden aan het volk der heiligen der hooge plaatsen, welks rijk een eeuwig rijk zal zijn, en alle heerschappijen zullen hem eeren en gehoorzamen.

Dan. 7 : 27

De Heiligen der Laatste Dagen aangespoord, goedhartig en vergevens gezind te zijn.

Rede van President CHARLES W. PENROSE op de October-conferentie.

Ik gevoel me dezen morgen ten zeerste dankbaar voor dit groot voorrecht om nog eens met de Heiligen der Laatste Dagen in een algemeene conferentie te vergaderen. Ik had niet gedacht in staat te zijn om deze gelegenheid bij te wonen, want gedurende verscheidene dagen heb ik me niet zoo gezond en krachtig gevoeld als gewoonlijk, daarom dank zij den Heere voor deze groote zegening.

Ik heb naar de woorden des levens geluisterd, woorden van eeuwig leven, gesproken door de man die aan het hoofd der Kerk staat, tot welke wij, de meesten onzer, zoo niet allen, behooren. Wij hebben gevoeld dat de Heere, in de instructies door hem medegedeeld, met hem is geweest en dat dezelfde geest en macht, die altijd door de Kerkleiders werden genoten, ook hem, in het spreken tot ons, heeft geïnspireerd, evenals in vroegere tijden, vanaf de dagen van President Young tot op heden.

Ik kan persoonlijk van de macht en invloed van Joseph Smith, die door God in zijn jongelingsjaren geroepen werd om deze laatste bedeeing des tijds te openen, niet spreken.

Met zijne woorden, die opgeschreven zijn geworden en gepubliceerd en die in de geschiedenis der Kerk thuis behooren en daarin zijn genoemd; en in vele manuscripten en documenten die in het bezit der Kerk zijn, ben ik wel bekend. Maar dit weet ik, dat dezelfde Geest die in hem brandde en door welchen hij de Heiligen van God, die onder zijne leiding geplaatst waren, inspireerde, met ons is geweest vanaf den tijd zijner martelaarschap.

De Geest van Liefde en hulpvaardigheid is de Geest van het Evangelie.

Dezen morgen gevoel ik de aanwezigheid des Geestes in sterke mate en de woorden welke ons opgegeven zijn, begrijpen we ten volste.

We kunnen ze allen daardoor waardeeren.

De geest van goedhartigheid en liefde is de geest van het Evangelie. Dat is wat Christus ademde. Dat is wat de Apostelen met zich droegen, behalve op de gelegenheden als ze onderlinge geschillen hadden, als ze in eenige mate ontevreden met elkander waren en tegen elkander het woord opnamen. Zelfs Paulus, de groote Apostel, zooals hij wordt genoemd, omdat hij zooveel geschreven heeft, was ontevreden over Petrus en roemde er op dat hij Petrus in zijn aanwezigheid beschuldigd had van iets wat hij dacht verkeerd te zijn; en toch beging Paulus dezelfde soort van fouten na dien tijd, als het een fout genoemd kan worden — het was natuurlijk niet zoo — met betrekking tot Timotheus en andere zaken die zijne aandacht vroegen. Later kwam hij tot het standpunt dat hij „den Joden een Jood en den Grieken een Griek werd; en allen is hij alles geworden; opdat hij eenigen tot Christus mocht brengen.”

En toch, om een geringe daad, niet verschillende met zijne, zoo juist aangehaalde werken, meende hij Petrus te moeten terechtwijzen. Doch dat is slechts bijzaak. De Apostelen dier dagen, zooals ons heden uit de openbaringen, door door Pres. Grant is voorgelezen, hadden soms geschillen onder elkander en zochten elkander te beschuldigen. Maar gelijk als de Heere zeide, hun groote fout was dat ze elkander in hunne harten niet vergeven hadden.

Hoewel zij het mochten doen door handdruk of goede woorden, in hunne harten bleef de angel achter en daarom „werden zij pijnlijk beproefd.”

Laat ons elkander van harte vergeven.

Nu, gij Heiligen der Laatste Dagen, laat ons die les ter harte nemen. Zoo we door iemand gegriefd of terneergedrukt worden, of we worden verongelijkt, laat ons hem of haar van ganser harte vergeven, als we Heiligen des Allerhoogsten willen genoemd worden, door de machten van omhoog. Deze gevoelens zouden diep in de zielen der menschen wonen, welke niet louter de liefdadigheid is die bestaat in het geven van aalmoezen aan de armen of iets van dien aard, want dat is slechts een kleine manifestatie. Het is de geest van broederschap; de geest van vergevensgezindheid die in onze harten moet wonen en die wij elkander moeten toedragen, die zal tellen.

Ik heb vele ondervindingen van verschillende raadsvergaderingen van den „hoogen raad” die ik in de reeks mijner kerkelijke werkzaamheden hebben mogen bijwonen en heb daar menschen getroffen die geboden waren om elkander in vergevensgezindheid de hand te geven en nadien toch een wrok in hunne harten jegens elkander bleven koesteren, zoodat het bleek dat hunne bekeering niet echt was en daardoor ook niet kon worden erkend.

Ik herinner me een bijzonder geval dat niet ver van Salt Lake voorviel, waar twee broeders den hoogen raad gedurende een geheele week bezighield om eene moeilijkheid die over schapen was ontstaan te vereffenen; wij hadden toen zeer vele moeilijkheden over de schapen.

Nadat wij al den tijd met elkander doorgebracht hadden om die zaak op een goede wijze te beslechten, was de hooge raad tot een besluit gekomen. Vijftien mannen, allen met geen andere begeerten bezielde dan alleen om recht te laten wederyaren, hadden hun besluit gevormd en deelden dit den twistende broeders mede en verzochten hen elkander de hand ter verzoening te geven, waar zij ook gevolg aan gaven.

Bij het eindigen der vergadering zeide de een tot den ander: „Wel, ik wil u de hand geven; ik wil u vergeven, doch in den dag der opstanding zal ik deze schapen met interest terug hebben.

De Leerstelling door den Heere verkondigd.

Ik wensch u een kleinen tekst voor te lezen van die geschriften waaruit President Grant ons dezen morgen heeft voorgelezen. Christus' gezegden, betreffende het oordeelen, worden in het zevende hoofdstuk van Matheus gevonden: „Oordeel niet, opdat gij niet geoordeeld wordt,“ dat is het eerste vers. Ik raad een ieder, aan de geheele verhandeling te lezen, voor zoover als het daarmede in verband staat; en nu wil ik u een paar verzen van het achttiende hoofdstuk voorlezen.

„Maar indien uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga henen en bestraf hem tusschen u en hem alleen; indien hij naar u hoort, zoo hebt gij uwen broeder gewonnen; „maar indien hij naar u niet hoort, zoo neem nog één of twee met u, opdat in den mond van twee of drie getuigen alle woord besta.

„En indien hij hun geen gehoor geeft, zoo zeg het der gemeente, en indien hij ook de gemeente geen gehoor geeft, zoo zij hij u als den heiden en den tollenaar.“

Zooals u weet waren de tollenaars of belastinggaarders niet bijzonder gezien.

Deze is de leerstelling door Christus zelve verklaard, gedurende Zijn leven hier op aarde en wordt in de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen weergevonden.

De uitdrukkingen door President Grant en Apostel Lund aangaande dat beginsel gemaakt, zouden we in onze harten mede nemen als we van hier gaan. Het is den grondtoon voor onze oogmerken, zooals broeder Lund terecht opmerkte.

Ik heb het gevoeld, en ik waardeer deze dingen die door President Grant zijn besproken, meer omdat ik gelegenheid heb gehad om die te overdenken als ik wakker was.

Ik sliep de helft van den tijd, maar wanneer ik wakker was passeerden dezelfde bijbelsche aanhalingen en liederen, door hem geciteerd, mijne gedachten en ik gevoelde in mijne ziel dat dit woord tot geheel Israël moet worden gebracht — de geest van broederlijke liefde en goedhartigheid die werkelijke eenheid kweekt.

Wij moeten in het zieleleven niet verdeeld zijn, in ons geestelijke karakter, in onze gemeenschap met elkander. Mogen we verschillende meeningen er op nahouden over zulke zaken, welke ik hier dezen morgen hier niet wil bespreken, zou deze toch de broederlijke genegenheid niet mogen beïnvloeden, onze ware gevoelens van goedhartigheid

en liefde jegens elkander; en het moet ons niet beïnvloeden om te trachten een onrechtmatig oordeel te vallen.

Het oordeelen over onze naasten.

Dat is het punt waar ik uw aandacht op wil doen vestigen. Wij moeten niet slechts dezen geest van goedhartigheid en liefde onderhouden als alles goed gaat, doch zelfs wanneer wij denken dat zekere personen verkeerd gehandeld hebben en zelfs al was het tot ons nadeel. „Zoo uw hoeder teger u gezondigd heeft,” als de woorden van Jezus waren, hebben wij dan maar het recht een oordeel over hen te vallen al ware het ook maar in de gedachten?

Neen, wij hebben dat niet. Het beginsel van recht en genade zal ons zeggen: „Laat die man onveroordeeld blijven totdat hij in de gelegenheid geplaatst wordt om zich te kunnen verdedigen.”

De stroom der beschuldiging is meestentijds zeer oppervlakkig, waaronder gewoonlijk duistere oogmerken verborgen zijn welke geopenbaard worden wanneer de persoon in verdediging gesteld is en gelegenheid heeft om zich te verklaren. Zooals ik in een mijner kleine liederen zeg:

Weest bezadigd; laat uw oordeel
Over vriend noch vijand gaan,
'Schoon de schijn ook in het voordeel
Der beschuldiging mocht staan.

Gaat vóór 't besluit den ander hooren
Wat ter verdediging hij heeft,
En het oogmerk komt naar voren
Waar de beschuldiger naar streeft.

De Heere heeft er in voorzien dat in Zijne Kerk recht zal worden gedaan, maar dat sluit geen genade uit natuurlijk. We hebben een prachtig bewijs van de uitoefening der genade waarvan broeder Grant ons heeft verhaald in betrekking tot hetgeen hij van den Profeet John Taylor geleerd heeft. Maar het volk zegt soms als het gegriefd is: „Indien dat Mormonisme is dan wil ik er niets mee te doen hebben.”

Wat eene dwaze gedachte. Staat het Mormonisme in eenige wijze onrechtvaardigheid toe? Keurt het verdrukking goed? Hecht het goedkeuring aan onrecht? Geeft het toestemming aan iemand een ander te benadeelen op eenige wijze, zonder daarvoor herstel te maken? Dat doet het niet. Soms zegt het volk: „Wel, indien de Kerk dat toelaat, dan ga ik niet meer naar de Kerk.” O, wat eene dwaasheid — niet naar de Kerk gaan? Gaat ge uzelf benadeelen? Gij zult uzelf benadeelen als ge de noodzakelijke verlangens van God niet uitvoert om op te gaan naar het huis des gebeds op den dag des Heeren, zooals Hij ons dat bevolen heeft.

Gij benadeelt uzelf als ge het Priesterschap des levenden Gods houdt en de Quorum-vergaderingen niet bijwoont en de plichten niet waarneemt die daaraan verbonden zijn; gij beledigt uzelf, gij doet uzelf schade.

De Kerk is nu zoo groot geworden en zoo machtig, financieel en anderzins, dat zij het wel zonder u of mij of iemand anders stellen kan, Als wij een plicht verzuimen, verwaarloozen wij iets dat onszelven bevoordeelen kon en wij zijn er des te slechter mee af.

(Wordt vervolgd.)

President Brigham Young's Getuigenis.

Wij herhalen hier de duidelijke beschrijving over Spiritisme, zooals dit door Pres. Brigham Young in de „Journal of Discourses” Deel 13 van 30 October 1870 gegeven wordt.

Hierin wordt medegedeeld dat Broeder Joseph de ouderlingen van Israël voor valsche geesten waarschuwde.

Het was aan mij geopenbaard dat, indien het menschdom niet zou ontvangen de geest van openbaring die God zou zenden voor de zaligheid van de wereld, zij valsche geesten en openbaringen zouden ontvangen, vrouwen konden openbaringen ontvangen, de priester op de preekstoel en de diaken in de kerk zouden openbaringen ontvangen en het volk zou openbaringen genoeg hebben om een heele natie te vervloeken, tenzij zij wilden luisteren naar de stem van God. Het was niet alleen geopenbaard aan Joseph Smith, maar ook aan Uw nederigen diens knecht, dat er valsche geesten zouden zijn, zoo overheerschend en zoo gewoon onder de inwoners der aarde als het nu is.

Ik wil u iets vragen. Is er openbaring in de wereld? Ja, zeer veel zelfs. Wij zijn beschuldigd dat wij niet meer of minder zijn dan een volk dat, wat zij noemen, een hoogere orde van Spiritisme bezit. Als ik dat ooit gedrukt zie, of het hoor beweren, dan zeg ik: „Gij hebt gelijk, ja wij behooren tot een hoogere orde van Spiritisme, wij ontvangen onze openbaringen van omhoog en gij van omlaag. Dit is het verschil. Wij ontvangen openbaringen van den hemel, gij ontvangt Uw openbaringen van iederen slechten geest die dit leven heeft verlaten, en uit het lichaam komt van gepeupel, moordenaars, struikrovers, dronkaards, dieven, leugenaars en alle soorten losbandige karakters, welke geesten hier rondwalen om te zoeken wien zij kunnen verwoesten, want zij zijn de dienstknechten van Satan, en hun is toegestaan om nu aan de menschen openbaringen te geven. Zoo was het voorheen niet, toen er geen priesterschap op aarde was, noch openbaringen van den hemel kwamen. De Almachtige God sloot dit bewijs op en alle omgang tussehen de menschen en de slechte geesten, zoodat de laatsten de eersten niet konden bedriegen en verwoesten met hunne openbaringen. Maar God heeft nu gesproken, en zoo ook de duivel; Jezus heeft zijn priesterschap geopenbaard en de duivel heeft het zijne geopenbaard, en er is een groot verschil tussehen deze beiden.

Het eene vormt een volmaakte keten, welke schakels niet verbroken kunnen worden, het heeft volmaakte orde, wetten, regels en organisatie; het vormt, maakt, schept en brengt voort en houdt de inwoners der aarde in bestaan, in een zuiveren en heiligen vorm van regeering, die een voorbereiding is tot hun intrede in het Koninkrijk der Hemelen.

Het andere is een touw van zand, het is onsamenhangende brabbeltaal verwarring en tweedracht, terwijl iedereen openbaring ontvangt om zichzelf te behagen. Als ik in hun kring ging, kon ik maken dat iedere tafel, ieder voorwerp en ieder greintje zou getuigen dat Joseph Smith een profeet van God was. Ik kon hen iedere keer laten zeggen dat dit de Kerk van Jezus Christus was, terwijl een slechte man in hun midden kon komen aan wien geopenbaard werd dat dit niet de Kerk was en het resultaat van hun pogingen is verwarring en tweedracht.

Het hangt als zand aan elkaar. Daar is geen orde, geen organisatie, het kan geen stelsel genoemd worden, het is onzekerheid. Dat is het verschil tusschen de beide stelsels.

De hooge orde van Spiritisme is om door de wet geregeerd en bestuurd te worden, door dezelfde wet die in den hemel geldt.

Daar is niemand in den hemel die daar verblijven kan, zonder dat hij geheiligd en gereinigd is en leeft door de wetten. Maar de andere zijn zonder wet, zonder organisatie of autoriteit. Wat is het resultaat van hun openbaringen? Dood. Wat is dat? Ontbinding van het lichaam. En wat zal dan volgen? De tweede dood; en ik laat het aan ieder voor zich zelf over dit te overdenken, maar de Schrift zegt: „Zalig en heilig is hij, over wien de tweede dood geen macht heeft” en zij die God dienen en Zijne geboden onderhouden, die het heilige priesterschap van den Zoon van God ontvangen, hebben iets tastbaars en als zij in overeenstemming met deze wet leven, heeft de tweede dood met hen niets te maken. Zij staan er boven, zijn er vrij van, zij zijn er meester over, want zij bevelen in den naam van Jezus, en hunne woorden worden gehoorzaamd, en wat zij zeggen dat zal gedaan worden, is gedaan. Dit is de autoriteit die God geeft. Zoals de Schriften zeggen: „Wat gij op aarde binden zult, zal in de hemelen gebonden zijn, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal in den hemel ontbonden zijn, en wiens zonden gij houdt, dien zijn zij in den hemel gehouden.

Deze rede werd in 1870 gehouden. Laat ons eindigen met een aanhaling uit een predikatie door Pres. Grant in 1920 uitgesproken. Pres. Grant verwijst naar het droevige en vroegtijdige einde van een aantal menschen die welbekend waren in Utah jaren geleden, die den Raad van het priesterschap geminacht hadden ten opzichte van 't Spiritisme. Hij toonde aan dat het gevolg in vele gevallen zorg, zelfmoord, krankzinnigheid en dood geweest was. Hij vergeleek het leven van deze menschen met het leven van getrouwe Heiligen der Laatste Dagen, die door gehoorzaamheid aan het Evangelie van Jezus Christus zich verheugd hadden in de zegeningen van leven, gezondheid en ware blijdschap. In het bijzonder vestigde hij de aandacht op de hooge ouderdom door de Heiligen der Laatste Dagen bereikt, hun hoog geboortecijfer, laag sterfecijfer, laag echtscheidingscijfer; en het feit dat er maar weinig krankzinnigheid onder het volk voorkomt. De vruchten van het Evangelie zijn leven, deugd en rechtschapenheid. Alles wat goed is komt van het Evangelie. Niets dat goed is komt ooit van een slechte bron. Wat zijn de vruchten van Spiritisme? Afvalligheid, krankzinnigheid, zelfmoord en dood; de vruchten zijn slecht van het begin tot het einde.

Afdeeling 3 van Leer en Verbonden zegt: „Want ofschoon een mensch vele openbaringen mag hebben, en macht om vele machtige werken te doen, nochtans indien hij in zijne sterkte roemt, en de raadgevingen van God als niets acht en de inspraak van zijn eigen wil en vleeschelijke verlangens navolgt, zoo moet hij vallen en de wraak van een rechtvaardigen God op zich laden. Pres. Grant verwijst naar de aanstelling van Pres. Charles W. Penrose als een ouderling op 6 Januari 1851 en vraagt de aandacht voor het feit dat twee van de mannen, welker namen op het certificaat van aanstelling staan, beide hun plaats in de Kerk verloren hadden, omdat zij de ingevingen van hun eigen vleeschelijke verlangens volgden. Daarop zeide Pres. Grant: „Nooit hoordet gij van een man of vrouw in Uw geheele leven die afviel van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die de ingevingen van de geest van den Heer volgde, en niet handelde naar de ingevingen van hun eigen wil en verlangens. Gij hoordet nooit van den afval van een man of vrouw die de geboden van God hieldt. Maar aan de andere hand, als zij zeggen: „Oh, het is niets een kopje thee of een kop koffie, het getruik van een beetje tabak of sterke drank; het is niets fout te vinden met de leiders der Kerk, het is niets de tienden te verzuimen, er is iets van meer belang dan deze wetten.” Menschen die zoo spreken, zijn blootgesteld te vallen, tenzij zij zich bekeeren. Maar die de geboden van God onderhouden zullen niet vallen, zij zullen groeien in gezondheid, in kracht van lichaam, in geest en in kennis van de dingen des Heeren.

Vertaald door M. H.

(Overgenomen Relief Society Magazine.)

DE PIONIERS VAN 1847 HERINNERD.

Hunne reizen door de wildernis en hun leven in de fortten in de vallei.

(Vervolg en slot van bladz. 344.)

De daken dan, die van deze aarde gemaakt waren, gaven wel eenige schuil als het regende, maar na den regen moesten de menschen naar buiten, want dan begonnen de huizen vreeselijk te lekken, zoodat het water naar binnen liep.

In die oogenblikken zag men hoe de moeders zaten te schreien, omdat de sterren en streepen werden bedorven, die ze met zooveel moeite op de muren hadden weten te krijgen.

En zij, die ziek waren en niet naar buiten konden, moesten worden beschermd door iets over hun bed te hangen, en bakjes en vaatjes stonden om het bed om het water in op te vangen. Op deze wijze brachten wij toen den winter door.

Het Zuiderfort van ongebakken steen.

Het fort, dat naar het Zuiden lag was voor het grootste deel gebouwd van groote ongebakken steen. De eerste, die van zware houten balken gemaakt was, werd dien winter voltooid, doch het Zuiderfort kon niet

worden gecompleteerd. Aldus is dit volk begonnen dit land te ontginnen en te bewonen. Gedurende den bouw van de huizen moest het volk buiten kampeeren.

Ik zal u iets verhalen en voor de waarheid daarvan kan ik instaan, omdat ik van dat voorval zelf getuige was. Mijn vrouws moeder, die te bed lag, slechts drie dagen moeder zijnde, lag op den grond te slapen met de baby in hare armen. Een groote ratelslang kwam in de tent en kroop over haar lichaam heen, naar het voeteneinde van het bed, waar het reptiel zich nestelde. Zij had genoeg tegenwoordigheid van geest om haar adem in te houden en niet de minste beweging te maken, totdat het reptiel over haar heen was.

Toen wekte zij de anderen en vertelde hen wat er was gebeurd, en op haar verhaal werd ze in een ander bed gebracht en als ze het beddegoed wegnamen zagen ze daar de slang inelkaar gerold in het bed liggen. Zij mat vier en een halven voet en had veertien ratels. Toen waren hier zeer veel ratelslangen en sommige der heiligen ondergingen gelijke gewaarwordingen. In menige tent werden ratelslangen gevonden en het was zoo erg zelfs, dat ze nu en dan aan een scherpe inspectie moesten worden onderworpen, om te zien of er ook van deze ongenoote gasten herberg gezocht hadden.

De heiligen hadden met vele moeilijkheden en beproevingen te kampen; aldus crstond dit land hier en op die wijze werd een begin daarmede gemaakt. Toen wij hier vandaag dien lofzang aanhieven „Komt, Heiligen komt!” -- dacht ik er over na hoe velen er zouden zijn die weten, gevoelen en beseffen, hetgeen wij in die dagen doorstonden en wat ons bezielde als wij dat lied zongen. Ik zeg buiten de Pioniers is er geen mensch die dat lied ten volle waardeert. Ik heb hen dat lied hooren zingen als zij terneergedrukt waren, als bij vergaderingen tranen in aller oogen waren. Dan zongen ze dat lied en het verlichtte en vroolijkte hen op en gaf hen kracht om door te zetten; maar zij hadden ook hun vertrouwen in God gesteld, om hen te beschermen en hun steun in hunne worstelingen te zijn.

Bede voor getrouwheid.

Ik denk dat ik meer tijd ingenomen heb, dan mij eigenlijk was toegestaan. Ik bid God dit jonge volk te zegenen, dat het trouw moge zijn aan het geloof; dat het deze groote natie moge helpen in stand te houden, dat het getrouw moge zijn aan de waarheidsbanier en dien God moge dienen, die dit volk in hun leven, heeft beschermd. Als door mij reeds eerder is gezegd ben ik getuige geweest van de worstelingen in de reizen door de woestijn. Onze familie is de Mississipie-rivier overgetrokken, terwijl die bevroren was, met slechts zooveel bezittingen als we in de haastige vlucht konden meenemen, en gingen door al de moeilijkheden van dien tijd. Moge God dit jonge volk zegenen, dat het eerlijk en oprecht moge zijn; en dat het opkomende geslacht een helder licht moge zijn tot hun medenaasten en een eer tot hunne grootouders die geleden hebben om hen vrijheid en eere onder dit groote gouvernement te verzekeren. Amen.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. LILLYWHITE.

Assistent:
W. WOLTJER.

Den Leden Groete.

Na een tijdperk van dertien jaren is mij het voorrecht geschonken nogmaals eene zending in Holland te vervullen, geroepen zijnde door het Eerste Presidentschap en onder hunne handen apart gezet om over de Nederlandsche Zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te presideeren.

Wij zijn onzen Hemelschen Vader zeer dankbaar voor Zijne goedheid jegens ons en voor de vele zegeningen die wij van dag tot dag van Zijne handen genieten; voor de zeer aangename reis over land en zee, van ons tehuis in Zion tot dit land; dat wij toegestaan werden hier in veiligheid te arriveeren en voor de welkome ontvangst ons door President Butterworth, de zendingen en de leden in de zending bereid.

Wij brengen u de groeten van allen uit Zion in verzekering dat alles wel is met Zion.

Wij stellen de eer ons aldus bewezen zeer op prijs en nemen de plichten en verantwoordelijkheden van onze roeping in een geest van opgeruimdheid en nederigheid op ons.

Ons vrouwen is in den Heere. Van Hem gevoelen we ons afhankelijk en zien in geloof naar Hem op, om ons kracht, wijsheid en inspiratie te schenken tot succesvol volbrenging onzer zaken en Zijn Naam zij de eere, voor het werk waartoe Hij ons heeft geroepen.

Reeds het voorrecht gehad hebbende om de conferenties en de meeste der vertakkingen te bezoeken en een vriendelijke ontvangst in al dezen genoten hebbende, gevoelen wij dat ook wij door uw geloof, gebeden en goede werken zullen worden ondersteund, als onze voorgangers in deze zending steeds hebben gehad, tenminste dat is onze meest gewenschte hoop. Wij verlangen u allen te ontmoeten en van uwe aanhankelijkheid aan de groote zaak te vernemen.

Intusschen sporen wij de leden zeer ernstig aan, meer dan ooit uwe plichten in het Evangelie, die de kracht tot zaligheid uwer zielen is, te volbrengen. Weest ijverig en getrouw in het onverbreekbaar houden van het verbond, 't welk door u, in de wateren des doops, gesloten werd.

Streeft altijd om de geboden zoo stipt mogelijk te onderhouden en tracht met gedurig bidden en oprechte verlangens de zwakheden der menschelijk natuur te overwinnen en uw leven te stellen in overeenkomst met de beginselen en leeringen van Christus, waarop het Eeuwige leven berust.

Leeft onder elkander in werkelijke liefde en broederschap zooals het goede discipelen des Heeren betaamt, elkander steunende en verdedigende in alle rechtvaardigheid, en draagt met geduld en vergevensgezindheid andersers zwakheden.

Weest van onbesproken gedrag en laat uw voorbeeld krachtig spreken voor het geloof dat ge omhelst, zoodat anderen uwe oprechtheid en reinheid van leven ziende, de begeerte mogen verkrijgen te worden als u, „getrouwe volgelingen van Jezus Christus”.

Streeft ijverig het geloof en de kracht te verkrijgen dat u instaat kan stellen in het getuigenis van Jezus Christus alleen te kunnen staan, en in de wetenschap der waarheid van de „herstelling van het Evangelie door den Profet Joseph Smith”.

Heipt en ondersteund zooveel u kunt de zendelingen der Kerk en hunnen zedingsarbeid, want ge zult rijkelijk gezegend worden voor elke goede daad en bijstand den dienaren des Heeren gegeven.

Moge de Waarheidszon uwe geesten altijd verlichten en uwe aangezichten verhelderen, dat u gezien kunt worden als Heiligen des Allerhoogsten Gods, en moge de kennis van God de Vader en Zijnen Zoon Jezus Christus in overvloed bij u wonen en in uwe harten gekoesterd worden door de macht des Heiligen Geestes voor immer en altijd, zoodat ten slotte als gevolgen van een rein en heilig leven, ze mogen worden opgetrokken en verhoogd en geplaatst aan de rechterhand des Vaders in het Koninkrijk der Hemelen.

Uw broeder,

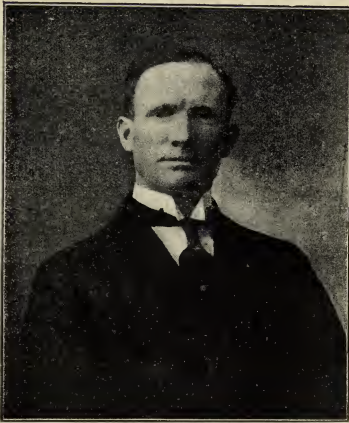
JOHN. P. LILLYWHITE.

Wij hebben hiermede gewacht tot we het woord van broeder Butterworth ontvingen. — Red.

Afscheidswoord.

Van onzen beminden ex-president ontvingen wij den volgenden afscheidsbrief die, omreden de vele werkzaamheden nog te verrichten vóór zijn vertrek, moest worden uitgesteld. De belofte werd ons ge-

maakt dat dit op de boot in orde zou worden gebracht. Wij zijn blij het te kunnen plaatsen en zijn portret, die tot dezen heeft liggen wachten.

Geliefde broeders, zusters en vrienden.

Nog een woord van afscheid eer dat wij te ver van elkander verwijderd zijn.

Ik zit nu op den grooten Oceaan en stoom naar het westen, naar vader en moeder, broer en zusters en zeer vele vrienden. Ook ik zal blij zijn hen weder te zien.

Maar als ik dit schrijf moet ik voorzichtig zijn, anders vallen er nog tranen, want ook in lief klein Holland heb ik zeer vele vrienden achtergelaten, en het heeft mij heel wat moeite gekost om u allen vaarwel te zeggen. Veel prettiger had ik het gevonden, als ik u allen persoonlijk had kunnen bezoeken om eventjes „d a g” te zeggen, maar de tijd was te kort en ik had veel te veel te doen en kwam nauwelijks klaar met de hoogst noodige zendingszaken en het pakken van mijn koffers om goed en wel aan boord te komen. Ik hoop dat u het mij niet kwalijk zult nemen, want het kon niet anders.

Ook nog even een woord van waardeering voor de zendelingen met wie ik zo intiem en liefderijk heb mogen arbeiden, en voor de leden van het Priesterschap die pilaren geweest zijn voor de zending, en voor de zusters zendelingen die zoo gewillig waren een deel harer tijd, tot verspreiding van het Evangelie op te offeren, en voor de trouwe

leden die met zooveel zorgzaamheid de zendingen behandeld hebben gedurende die kommervolle oorlogsjaren, en voor de vele vrienden en kennissen die het zendingsleven veraangenaamd hebben.

God zegene een ieder van u met Zijnen Geest om het leven zoet te maken en u verder op het levenspad te leiden.

God schenke u kracht en gezondheid, geloof en blijvend vertrouwen in Zijn almacht, want van Hem komen alle goede gaven; ik bid ze voor u allen en roep u een hartelijk vaarwel toe.

Uw, u toegenegeu broeder in het Evangelie,

JOHN. A. BUTTERWORTH.

De Conferentie in Salt Lake City.

Voor den vreemdeling, die zich zoo juist in bovengenoemde stad gevestigd heeft, is de conferentie een indrukwekkend iets. Van alle kanten komen dan de leden der kerk opzetten, en waar men in ons goede vaderland zich soms enkele uren reizen getroost, om eene conferentie in eene andere plaats te kunnen bijwonen, daar is het in Amerika geen zeldzaamheid als daar 24 uur, ja zelfs soms meer dan twee dagen voor worden opgeofferd. Schrijver dezes had het voorrecht ongeveer een week van te voren Palmyra te bezoeken en daar vernam hij dat zelfs vandaar een familie naar de conferentie zou gaan. Palmyra ligt op meer dan 48 uren afstands met den sneltrein van Salt Lake. De stad is dan gevuld met vreemdelingen en in hotels of bij particulieren is bijna geen plaatsje meer te bekomen. Vooral op Zaterdag is dit dan het geval.

De conferentie duurt gewoonlijk drie dagen. De laatste conferentie heeft feitelijk vijf dagen geduurd en dit wel vanwege het feit dat 6 October, de origineele datum, op Woensdag kwam. Evenwel is Zondag de voornaamste dag, dan is er geen plaatsje onbezet in de groote tabernakel, en zelfs worden dan ook andere zalen in gebruik genomen. Een schoon gebouw die tabernakel, vooral mooi omdat men overal de spreker zoo goed hooren kan. Als men geheel achter in de zaal op de galerij zit en de spreker voor in de zaal zich doet hooren, ziet men onwillekeurig eens even om, want dan klinkt het juist of achter in de zaal gesproken wordt.

Vijf minuten voor dat de vergadering begint, laat het orgel zich hooren en, zij het hier terloops gezegd, de faam welke dit orgel zich in de wereld verwierf, is ten volle gerechtvaardigd. In stille eerbied en vol verrukking wordt geluisterd.

Precies op tijd richt de profeet zich op en met flinke duidelijke stem opent hij de vergadering. Hij geeft een der liederen Zions op en nadat het orgel heeft ingezet verheffen zich meer dan tienduizend stemmen om Gode lof te zingen. Men kan zich niets indrukwekkender voorstellen dan het gezang dier duizenden. Onwillekeurig dacht schrijver aan de bevooroordeelde Christenen in de wereld. Indien zij in hunne kerken de geest konden genieten zoals hier het geval was, wat zouden dan ook hunne leden zich opofferingen daarvoor willen getroosten. Konden

zij vergaderingen als deze bijwonen, dan zouden zij zich wel tweemaal bedenken om de Heiligen der Laatste Dagen verdacht te maken.

O, welk een genot! Laat men zeggen van Utah en de Mormonen wat men wil, maar geloofend kan niet worden dat de geest van eenheid welke daar onder hen heerscht, bij geen ander volk gevonden wordt. De liederen worden allen staande gezongen en het opstaan van de zitplaatsen wordt door die duizenden bijna geruischloos gedaan.

Zangen als „Alles wel” en „O, mijn Vader” worden gevoelvol gezongen en wanneer na het openings-gebed het koor van 450 geoefende stemmen zich laat hooren, dan vergeet men alles wat zou kunnen afleiden.

Over de sprekers zal hier niets worden gezegd, dan alleen dat allen met groote nadruk aanraadden Gods geboden te onderhouden, in alle opzichten rein te leven, en recht en gerechtigheid hoog te houden.

Men kan als buitenstaander zich eigenlijk niet voorstellen welk een invloed zulk eene conferentie op het volk uitoefent. Allen zijn er van onder den indruk, de een weliswaar meer dan den ander, maar toch, wanneer men na afloop de gesprekken hoort welke gevoerd worden, dan bemerkt men dat bijna allen zonder uitzondering voldaan zijn over alles wat gehoord is geworden.

't Was schrijvers voorrecht om dadelijk na aankomst de laatste conferentie te kunnen bijwonen. Nooit zal hij de indruk vergeten die zij op hem gemaakt heeft en hij spreekt hierbij de wensch uit, dat de vele vreemdelingen, welke gewoonlijk de conferenties bezoeken, het middel in Gods hand mogen zijn om het vooroordeel te doen ophouden en velen daardoor tot een kennis der waarheid mogen komen.

* * *

Indien de Redactie het ons vergund, nog even een klein woordje aan onze vrienden in Holland. We hebben een goeden reis gehad naar Zion en bezochten onderweg Palmyra. Pres. Butterworth, Zr. Langeveld en ondergeteekende hebben hunne voeten gedrukt op Cumerah, en hebben ook in het woud onder den boom gestaan, waar Joseph Smith is neergeknield en waar de Vader en de Zoon verschenen. We bezochten ook de boerderij, waar Joseph Smith geleefd heeft en zijn in de kamer geweest waar laatstgenoemde en Oliver Cowdery het werk der vertaling van het Boek van Mormon hebben gedaan. We zijn dankbaar en tevreden het voorrecht gehad te hebben daar te zijn en wij raden elken emigrant aan, op zijn doorreis naar Utah ook Palmyra te bezoeken, wat met weinig onkosten gepaard gaat.

We wonen nu in Salt Lake en zullen er ook wel blijven. We zijn gezegend met gezondheid en hebben ook een werkkring gevonden. Dankbaar zijn we daarvoor en hopen in staat te zullen zijn, ook hier aan het werk des Heeren onze krachten te kunnen wijden.

Moge Gods zegen rusten op de Hollandsche leden en het zendingswerk in Nederland vruchtbare bodem vinden, is de hartewensch van

Uw Br. en Zr.:

J. J. VAN LANGEVELD

en Echtgenoot,

307 East 2nd South, Salt Lake City, Utah.

De Nederlandsche Zendelingen-Vereeniging te Salt Lake City en wat zij doet.

In een voor verscheiden maanden geleden gezonden schrijven hebben wij reeds eens uiteengezet wat de Nederlandsche Zendelingen Vereeniging is en welke doeleinden zij nastreeft. Wat wij indertijd precies schreven herinneren wij ons niet juist meer, maar aangezien wij, korten tijd geleden, eene bestuursbijeenkoms hielden waarin een en ander plannen voor de toekomst werden besproken, achtten wij het niet ondienstig de lezers van „De Ster“ nogmaals weer eens te vertellen aangaande onze instelling.

Ik heb de eer Secretaris te zijn van deze Vereeniging, en mij werd opgedragen een kort artikeltje te schrijven voor „De Ster“ met een en ander inlichting.

Onze Zendelingen-Vereeniging telt een reusachtig aantal leden. Verondersteld wordt dat elkeen die in de Hollandsche Zending eene zending heeft vervuld, lid zal zijn van de Vereeniging. In naam is dat dan ook; zoo, maar inderdaad zijn er, natuurlijk trouwens, van de teruggekeerde zendelingen heel wat van wien wij het spoor bijster zijn geraakt. U allen weet dat in onze Kerk zendelingen worden geroepen uit alle rangen en standen der maatschappij, die dan, als ze uit het veld terugkeeren, hunne gewone positie in de maatschappij weer innemen, en aangezien velen hunner niet in Salt Lake City of in Ogden wonen, velen hunner zelfs

niet eens in Utah, is het al haast eene onmogelijkheid het oog te houdea op aller tegenwoordige verblijfplaats. Ons namenregister is dan ook hopeloos in de war, en het doel van dezen brief, dien wij Pres. Lillywhite verzochten in „De Ster“ af te drukken, is dan ook ten deele, zelfs van onze Hollandsche Heiligen informatie in te winnen. Wij zouden allen uwer ten zeerste dankbaar zijn zoo ge ons de namen en adressen zoudt willen zenden van zendelingen, teruggekeerd naar Amerika, die u bekend zijn. Ongetwijfeld houden sommigen uwer, zoo niet velen, voeling met hen die voorheen in uw midden verkeerden en u het evangelie der zaligheid predikten. Is u het adres van sommigen hunner bekend, weest dan zoo vriendelijk dit ons te schrijven. Met „ons“ bedoel ik in dit geval, het „mij“ te schrijven als secretaris van de Nederlandsche Zendingen-Vereeniging. Mijn adres is Br. Tiemersma 968 Hollywood Avenue, Salt Lake City, Utah, U.S.A.

Ziezo, dat is één gedeelte.

Verder wil ik u mededeelen dat wij vandaag (Zondag) eene Bestuursvergadering hebben gehouden, waarin wij, onder veel meer andere dingen, besloten de Zendingen in Holland een klein kerstgeschenkje te geven, en hebben wij Pres. Lillywhite voor dat doel een zekere kleine scm in geld gezonden om hen dat te schenken. Toen wij nog in Holland waren, waardeerden wij ten zeerste wanneer de Heiligen wat voor ons deden, en aangezien wij nu ontslagen zijn en in den kring der gewone Heiligen zijn teruggekeerd, twijfelen wij geen oogenblik of de tegenwoordige zendelingen zullen hetzelfde gevoelen en op prijs stellen, en waar we de zendelingen gelukkig maken (als ik het zoo mag uitdrukken) daar geloof ik dat wij alle leden gelukkig maken.

Onze Vereeniging houdt jaarlijks enkele algemeene bijeenkomsten, organiseert eenmaal per jaar eene Conferentie van Hollanders en zij die in Utah de Hollandsche taal verstaan, welker Conferentie gewoonlijk gehouden wordt in Ogden. Voorts wordt elk jaar eene „reünie“ gehouden. Een „reünie“ is een hereeniging. Zooals velen uwer bekend is gaan dan zoo mogelijk alle Hollanders naar Lagoon, een uitspanningsplaats tusschen Salt Lake en Ogden, en brengen daar een genoegelijke achtermiddag en avond tezamen door. Natuurlijk is er heel wat werk te doen voor hen die deel uitmaken van het Bestuur, en hebben zij allerlei aan hun hoofd om van een en ander een succes te maken. Wij evenwel doen het gaarne en zien niets liever dan dat onze Vereeniging bloeit. Allicht draagt deze brief, dit opstel, of dit artikeltje, of hoe ge het ook noemen wilt, tot dien bloei bij, en daarom dan ook is het dat op onze Vergadering, vandaag gehouden, besloten werd een en ander ter kennis te brengen van de lezers van „De Ster“. Pas op nu, „Redactie“ of „Assistent“, dat ge dit een goed plaatsje geeft, want wij allen lezen „De Ster“, en slaan er goed acht op wat alzoo gepubliceerd wordt.

Ten slotte wil ik u nog vertellen wie alzoo leden van het bestuur zijn, zoodat u zich een denkbeeld kunt vormen van het feit dat de leiding in goede handen is. Dit zonder grootspraak, hoor!

President is Wm. J. De Brij, die verscheiden jaren in Holland doorbracht, en twee eervolle zendingen vervulde. Hij was langen tijd

schrijver voor „De Ster”. Vice-President is Wm. Dalebout. Secretaris en „schatbewaarder” (in zooverre als er van een „schat” sprake is) bea ik, schrijver dezes. In vertrouwen wil ik u wel zeggen dat ik onze „schat” slecht bewaren kan, want zoodra we wat hebben, geven we ’t weer uit. Steeds voor een goed doel, trouwens. De „Vice” Schatbewaarder is B. Postma, ook al bij velen bekend. Deze vier vormen het Bestuur. Maar opdat de zaken goed zullen gaan en niet alle verantwoordelijkheid op deze vier zal rusten, heeft dit bestuur een Raad die hen met advies ter zijde staat, daarom dan ook in het Engelsch „Advisory Board” geheeten, Raad van Raad, zouden wij haast zeggen in ’t Hollandsch. Deze Raad van Beraad, (dat is beter) bestaat uit twaalf leden, en de namen hunner zijn als volgt: (alphabetisch): M. Barton, Ogden; A. Bell, Ogden; H. Bell, Ogden; A. Dalebout, Salt-Lake (nu in Holland); M. Dalebout, Ogden; Roscoe W. Eardley, Salt-Lake; P. ’t Hart, Ogden; Frank I. Kooyman, Salt-Lake; J. K. Meibos, Salt-Lake; I. Sanders, Ogden; Rulon J. Sperry, Salt-Lake, en Georg P. Trayner, eveneens te Salt-Lake.

Ziezoo, nu weet ge er alles van, en als iemand uwer ons helpen kan in het doel dat onze Vereeniging najaagt, dan is uwe hulp van harte welkom. Onze Statuten zeggen dat onze Vereeniging zich ten doel stelt het welzijn van het Hollandsche volk in ’t generaal te bevorderen, en ofschoon wij somwijlen wel eens in onze verplichtingen te kort schieten, we trachten alles te doen wat, in redelijkheid, mogelijk is dit doel te bevorderen.

Met vriendelijke groeten aan u allen,

Namens onze Vereeniging,

B. TIEMERSMA,

Secretaris en Treasurer.

Bladvulling.

De duivel zal U negen waarheden zeggen om één leugen te doen gelooven.

BRIGHAM YOUNG.

INHOUD.

De Heiligen der Laatste Dagen aangespoord, goedhartig en vergevensgezind te zijn	Blz. 353	Lillywhite	Blz. 361
President Brigham Young's Getuigenis	„ 357	Afscheidswoord Ex-President John A. Butterworth	„ 362
De Pioniers van 1847 Herinnerd	„ 359	De Conferentie te Salt Lake City	„ 364
Den Leden Groete. John P.		De Nederlandsche Zendingen-Vereeniging te Salt Lake City en wat zij doet	„ 366
		Bladvulling	„ 368

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.